

Милена Баљак

Студент завршне године српског језика и књижевности

Некада давно, желела је да студира у Америци, не сећа се тачно ни шта, само да је „нешто природно”, а да није математика. Завршавала је природни смер у Првој београдској гимназији и играла тенис. Спортска стипендија је била надхват руке.

Сада живи у Београду, у којем се родила и мање-више провела све 22 године живота. У Америци је била једном, у посети, док је још била средњошколка. Схватила је да је Америка превише далеко и да би се кајала да је одабрала било који посао осим наставничког.

Управо зато обожава свој посао у „Сави” и радује се сваком сусрету са децом. Због тога и због сјајног колектива који ју је за врло кратко време много тога научио.

Полако али сигурно завршава Филолошки факултет у Београду. Обожава дебату и од гимназијских дана бави се усавршањем реторичких вештина у различитим дебатним клубовима, како својих тако и тренирајући друге. Говори енглески и немачки језик. Бави се и сваким спортом за који јој се пружи прилика, најчешће фудбалом и тенисом. Недавно јој се остварила жеља да заигра велики фудбал за један београдски женски тим. Воли анимиране филмове и серије (поготово јапанске), књиге, друштвене игре, авантуре, игрице, путовања, природу...

Шта год да ради, воли да је окружена људима. За своје две сестре и пријатеље дала би све на свету. Једног дана волела би да има велику породицу.

У све што чини улаже много енергије, које некад има и превише. Нада се да ће је та енергија пратити што дуже и омогућити јој да настави да ужива у животу и увек нађе времена за оно што воли.

Желела би да коначно научи немачки и да никада не одрасте. У свему томе јој помажу ученици из школе „Сава”, с којима, чак и док их учи српском језику и култури, игра никада не престаје. И још нешто. У „Сави” ни Америка није више тако далеко. Све је некако близу, надхват руке.